

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. drs. M.A. Fierstra
(lid) : drs. P.P.H.J.M. Vermeulen
(lid) : mr. J.E. Brands
Zaaknummer : **B 2014001/2014-05-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene, tevens eiser in hoger beroep

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Gemachtigden : mr. en mr., beiden advocaat te
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport- en Fitnessfederatie (hierna: KNKF)
Nederlandse Olympische Worstel Bond (hierna: NOWB)
Registratienummer :

2. Aangever, tevens verweerder in hoger beroep

Naam : Stichting Anti Doping Autoriteit Nederland (hierna DA)
Gevestigd te : Capelle aan den IJssel

3. In overweging nemende dat:

- door de DA tegen betrokkene aangifte is gedaan, als onder 4 is vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de Dopingkamer van de Tuchtcommissie en de Tuchtcommissie op 5 februari 2014 uitspraak heeft gedaan, waarbij ingevolge artikel 39 lid 2 van het Dopingreglement aan betrokkene een straf is opgelegd van uitsluiting voor een periode van twee jaar, alsmede een kostenveroordeling;
- de door de Dopingkamer van de Tuchtcommissie gedane uitspraak op 28 februari 2014 aan partijen is verzonden. Betrokkene is vervolgens op 20 maart 2014 bij beroepschrift voorzien van een nadere toelichting van deze uitspraak in beroep gekomen;
- de DA op 17 april 2014 een conclusie heeft genomen;
- de KNKF per e-mail gedateerd 1 april 2014 aan de Commissie van Beroep heeft laten weten geen stelling te nemen in deze zaak;
- de Commissie van Beroep de zaak mondeling heeft behandeld ter zitting van woensdag 24 april 2014 te Arnhem. Betrokkene is in persoon verschenen en werd bijgestaan door zijn gemachtigden. Namens de DA waren mr. (directeur) en mr. (juridisch beleidsmedewerker) aanwezig;
- partijen ter zitting op het reeds ingediende beroepschrift en de schriftelijke conclusie een toelichting hebben gegeven.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak:**

De DA heeft bij aangifteformulier met diverse bijlagen gedateerd 20 november 2013, ontvangen op 25 november 2013, van de volgende overtreding aangifte gedaan:

In het kader van het Immigratiekampioenschap worstelen, gehouden te (Suriname) op 2 juli 2012, is de heer (hierna:) door de Surinaamse Anti-Doping Autoriteit (hierna: SADA) ingeloot en aangewezen voor een dopingcontrole. De aanwijzing van vond plaats door dopingcontroleofficial mevrouw (hierna:). Aangezien twijfelde over de legitimiteit van de dopingcontrole heeft hij verwezen naar zijn coach, zijnde betrokkene. Vervolgens heeft betrokkene:

- a. zich tegenover mevrouw voorgedaan als een door gemachtigde persoon die bevoegd was in naam van te besluiten inzake het door laatstgenoemde ondergaan van de dopingcontrole;
- b. ten overstaan van mondeling aangegeven dat geen medewerking zou verlenen aan de dopingcontrole;
- c. deze weigering desgevraagd schriftelijk bevestigd door op het dopingcontroleformulier in te vullen "WEIGERT MEE TE WERKEN" en "COACH";
- d. het dopingcontroleformulier ondertekend met een valse naam: ".....!".

Met dit handelen heeft betrokkene zich schuldig gemaakt aan manipuleren, dan wel een poging tot manipuleren en daarmee een overtreding begaan van artikel 7 van het Dopingreglement, aldus de aangifte en de uitspraak in eerste aanleg.

5. **Gelet op:**

- a. de procedure in eerste aanleg en de uitspraak van de Tuchtcommissie;
- b. het beroepschrift van betrokkene, alsmede de schriftelijke conclusie van de DA;
- c. de toelichting van betrokkene en de DA tijdens de zitting;
- d. hetgeen is gebleken tijdens het onderzoek ter zitting door de Commissie van Beroep.

6. **De Commissie van Beroep:**

- 6.1. verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- 6.2. verklaart dat betrokkene tijdig in beroep is gekomen;
- 6.3. verklaart betrokkene bevoegd om beroep in te stellen;
- 6.4. is met de Tuchtcommissie van oordeel dat is komen vast te staan dat betrokkene de overtreding waarvan aangifte heeft begaan;
- 6.5. bevestigt de uitspraak waarvan beroep;
- 6.6. bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak zowel in eerste aanleg als in beroep ten laste van betrokkene komen.

7. **De Commissie van Beroep motiveert haar uitspraak aldus:**

7.1. **Procedure in eerste aanleg**

- Op 12 juli 2012 is ingeloot en aangewezen voor een dopingcontrole na een worstelwedstrijd in (Suriname).
- De dopingcontrole werd uitgevoerd door de SADA., een van de aanwezige dopingcontroleofficials, hield zich bezig met het administratieve gedeelte van de controle dat vooraf gaat aan de monsterafname, met name de aanwijzing van de geselecteerde sporters. benaderde na afloop van de wedstrijd met de mededeling dat hij was geselecteerd voor een dopingcontrole. Tot een daadwerkelijke dopingcontroleprocedure en afname van een urinemonster is het evenwel niet gekomen.
- Naar aanleiding daarvan heeft de KNKF tegen aangifte gedaan, waarbij hem is verweten geen medewerking te hebben verleend aan de dopingcontrole, hetgeen een overtreding van artikel 5 van het Dopingreglement oplevert.

- De Tuchtcommissie heeft bij uitspraak van 29 november 2012 schuldig bevonden aan overtreding van artikel 5 van het Dopingreglement. Van deze uitspraak is op 21 december 2012 in hoger beroep gekomen.
- Bij uitspraak van 4 maart 2013 heeft de Commissie van Beroep vastgesteld dat door is afgeweken van de International Standard for Testing (IST) en dat het niet is komen vast te staan dat zelf medewerking heeft geweigerd noch dat is komen vast te staan dat hij de beslissing van zijn coach ondubbelzinnig tot de zijne heeft gemaakt. De Commissie van Beroep heeft daarom vrijgesproken.
- De DA heeft vervolgens op 20 november 2013 aangifte gedaan tegen betrokkene als hiervoor onder paragraaf 4 vermeld.
- De DA heeft haar aangifte onder meer gebaseerd op de verklaringen van De door afgelegde verklaringen zijn in tegenspraak met de door betrokkene afgelegde verklaringen.
- Uit de bestreden uitspraak blijkt dat de Tuchtcommissie geen reden heeft gezien om te twijfelen aan de juistheid van de door afgelegde verklaringen, terwijl zij wel vaststelt dat betrokkene wisselend heeft verklaard. De Tuchtcommissie stelt daarbij vast dat heeft verklaard dat hij heeft doorverwezen naar betrokkene. Tijdens de mondelinge behandeling van zijn tuchtzaak heeft in dat verband verklaard dat hij eerst op de tafel heeft gewezen waaraan betrokkene stond om vervolgens een stuk met op te lopen teneinde haar aan te wijzen waar betrokkene stond. Deze verklaring stemt volgens de Tuchtcommissie overeen met de door afgelegde verklaring.
- Gelet hierop is de Tuchtcommissie met verwijzing naar artikel 12 lid 1 van het Dopingreglement bij het vaststellen van de feiten uitgegaan van de verklaringen van In het verlengde hiervan heeft de Tuchtcommissie vastgesteld dat betrokkene tegenover heeft verklaard dat geen medewerking wilde verlenen aan de dopingcontrole en dat betrokkene het dopingcontroleformulier daarvoor heeft ingevuld met “WEIGERT MEE TE WERKEN” en “COACH”, alsmede het dopingcontroleformulier heeft ondertekend met een valse naam: “.....!”.
- Aangezien de dopingcontrole niet heeft plaatsgevonden, kan er naar het oordeel van de Tuchtcommissie geen sprake zijn van manipuleren in de zin van artikel 7 van het Dopingreglement, maar wel van een poging daartoe. De Tuchtcommissie motiveert dat door vast te stellen dat de DA genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt dat betrokkene heeft gehandeld als hem in de aangifte wordt verweten.
- De Tuchtcommissie heeft daarbij geoordeeld dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een reductie van de standaard periode van uitsluiting op grond van artikel 43 of 44 van het Dopingreglement. Omdat betrokkene geen inzicht heeft gegeven in de reden van zijn handelen, concludeert de Tuchtcommissie dat betrokkene daarmee de mogelijkheid heeft ontnomen van een beoordeling van de mate van schuld en in hoeverre er sprake is van afwezigheid van aanmerkelijke schuld. Betrokkene komt daardoor ook niet in aanmerking voor een reductie van de standaard periode van uitsluiting op grond van artikel 41 van het Dopingreglement met als gevolg dat de Tuchtcommissie betrokkene conform artikel 39 lid 2 van het Dopingreglement een straf heeft opgelegd van uitsluiting voor de duur van twee jaar. Betrokkene is voorts veroordeeld in de kosten verbonden aan de behandeling van de tuchtzaak.
- Tegen deze uitspraak is betrokkene in beroep gekomen, omdat hij van mening is dat de Tuchtcommissie niet tot een bewezenverklaring had kunnen komen. Evenmin is er naar het oordeel van betrokkene sprake van een eerlijk proces. De door betrokkene tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie geformuleerde beroepsgronden, komen (voor zover van belang) hierna aan de orde.
- De KNKF heeft geen schriftelijke opmerkingen naar aanleiding van het beroep ingediend.
- De DA heeft in haar conclusie de gronden van beroep weersproken en haar standpunt gehandhaafd dat de Tuchtcommissie in eerste aanleg op goede gronden heeft geoordeeld dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 7 van het Dopingreglement. De DA concludeert dat aan betrokkene op goede gronden een straf is opgelegd.

7.2. De gronden waarvan beroep

- In zijn beroepschrift alsmede ter zitting heeft betrokkene betoogd dat er geen sprake is van een eerlijk proces omdat de uitspraak van de Tuchtcommissie direct na de mondelinge behandeling is gedaan, hetgeen erop zou duiden dat uitspraak al klaar zou liggen voordat de mondelinge behandeling van de tuchtzaak plaats zou vinden.
- Voorts stelt betrokkene dat de Tuchtcommissie niet tot een bewezenverklaring had kunnen komen. Betrokkene voert daartoe onder meer aan dat de Tuchtcommissie de feiten enkel heeft vastgesteld aan de hand van een telefonisch contact tussen en de Tuchtcommissie. De Tuchtcommissie zou daarbij voorts niet hebben onderbouwd waarin de poging tot manipuleren zit in een situatie waarin is vastgesteld dat er bij de dopingcontrole is afgeweken van de IST.
- Ook zou de Tuchtcommissie volgens betrokkene ten onrechte buiten beschouwing hebben gelaten dat de DA geen belang heeft bij een veroordeling van betrokkene. En bij de beoordeling van de strafmaat heeft de Tuchtcommissie naar het oordeel van betrokkene ten onrechte opgemerkt dat betrokkene de mogelijkheid aan de Tuchtcommissie heeft ontnomen van een beoordeling van de mate van schuld bij betrokkene en de beoordeling of en in hoeverre er sprake is van afwezigheid van aanmerkelijke schuld. Naar het oordeel van betrokkene staat het namelijk vast dat het niet doorgaan van de dopingcontrole niet te wijten is aan zowel als betrokkene, hetgeen per definitie met zich zou brengen dat er geen aanmerkelijke schuld aan de zijde van betrokkene bestaat.
De DA heeft bij haar schriftelijke conclusie en ter zitting tegen de gronden van beroep gemotiveerd verweer gevoerd. De gronden van het verweer zullen, voor zover relevant, hierna aan bod komen.

7.3. Ter zake van het beroep overweegt de Commissie van Beroep:

7.3.1 Eerlijk proces

- Betrokkene verwijt de Tuchtcommissie dat zijn recht op een eerlijk proces is geschonden doordat de uitspraak van de Tuchtcommissie is gedateerd op 5 februari 2014, zijnde de datum waarop ook de mondelinge behandeling van de tuchtzaak plaatsvond. Naar het oordeel van betrokken zou dit erop duiden dat de uitspraak reeds voor de mondelinge behandeling klaar zou hebben gelegen.
- De Commissie van Beroep kan betrokkene daarin niet volgen. Het is weliswaar juist dat de datum van de uitspraak van de Tuchtcommissie is gedateerd op 5 februari 2014, maar op geen enkele wijze is gebleken dat de Tuchtcommissie reeds een uitspraak heeft gedaan voor de mondelinge behandeling van de tuchtzaak, althans dat de beslissing reeds voor de mondelinge behandeling zou zijn genomen.
- In dat verband merkt de Commissie van Beroep op dat de uitspraak van de Tuchtcommissie eerst is verzonden op 28 februari 2014. Het ligt derhalve in de rede dat de Tuchtcommissie na de mondelinge behandeling heeft beraadslaagd en toen tot een uitspraak is gekomen zodat de datum van de beslissing de datum is die op de uitspraak is vermeld. Deze uitspraak is uitgewerkt en vastgelegd in een vonnis, dat op 28 februari 2014 door de ambtelijk secretaris van het ISR aan partijen is verzonden.
- De Commissie van Beroep stelt voorts vast dat betrokkene geen andere argumenten heeft aangevoerd hoe en waarom zijn recht op een eerlijk proces zou zijn geschonden, laat staan dat hij deze argumenten onderbouwt. Van het schenden van het recht op een eerlijk proces is de Commissie van Beroep aldus niet gebleken.

7.3.2 Artikel 7 van het Dopingreglement

- De volgende vraag die voor beantwoording voorligt betreft de vraag of betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 7 van het Dopingreglement.
- Uit lid 1 van artikel 7 van het Dopingreglement volgt dat manipuleren of een poging tot manipuleren van een dopingcontrole een overtreding van dit reglement oplevert. In lid 2 van genoemd artikel wordt vervolgens omschreven wat onder manipuleren wordt verstaan:
 - a. het aanpassen van enig deel van de dopingcontrole met onzuivere bedoelingen of op een oneerlijke manier;
 - b. ongewenste invloed uitoefenen op enige deel van het dopingcontroleproces;
 - c. zich op onjuiste wijze in het dopingcontroleproces mengen om resultaten aan te passen of de normale gang van zaken te hinderen;

- d. het op enigerlei wijze vervalsen van een dispensatie(verzoek) en/of het op onjuiste wijze beïnvloeden en/of achterhouden van informatie die van belang is of kan zijn voor een dispensatie(verzoek);
 - e. het tegenwerken en/of misleiden van het dopingcontroleproces, alsmede het plegen van frauduleuze handelingen met betrekking tot dit proces; en/of
 - f. het (doen) verstrekken van valse informatie en/of gegevens aan de Dopingautoriteit en/of het bondsbestuur.
- Met de DA is de Commissie van Beroep van oordeel dat het enkel verrichten van de in artikel 7 lid 2 van het Dopingreglement genoemde gedragingen, dan wel een poging daartoe, een overtreding oplevert van het Dopingreglement. Het enkele feit dat de Commissie van Beroep in de zaak (B 2012005 2012 11 02) heeft geoordeeld dat er bij de dopingcontrole is afgeweken van de IST kan derhalve niet leiden tot de vaststelling dat betrokkene zich in deze niet schuldig heeft gemaakt aan het manipuleren van de dopingcontrole en/of het dopingcontroleproces. Steeds dient namelijk te worden beoordeeld of er zodanige gedragingen zijn verricht die zijn aan te merken als (een poging tot) manipulatie.
 - Met verwijzing naar de door en afgelegde verklaringen, alsmede met verwijzing naar het dopingcontroleformulier wordt betrokkene door de DA verweten dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan de in artikel 7 lid 2 sub a, b, c en e genoemde gedragingen door (i) zich voor te doen als iemand die bevoegd was namens te beslissen over het verlenen van medewerking aan de dopingcontrole, door (ii) aan te melden dat er geen medewerking werd verleend aan de dopingcontrole, (iii) deze weigering van medewerking schriftelijk te bevestigen door het invullen van een verklaring op het dopingcontroleformulier, en (iv) door het dopingcontroleformulier te ondertekenen met een valse naam.
 - Op grond van artikel 12 lid 1 van het Dopingreglement kunnen feiten worden bewezen met elk betrouwbaar middel, waaronder in ieder geval een (enkele) bekentenis, een verklaring van een dopingcontroleofficial en het vergelijken en koppelen van (gegevens verkregen uit) DNA-materiaal. De beoordeling van de betrouwbaarheid van de bewijsmiddelen geschiedt door de Tuchtcommissie, de Commissie van Beroep en het CAS.
 - Uit artikel 12 lid 7 van het Dopingreglement volgt dat aan een verklaring van een dopingcontroleofficial zwaarwegend bewijs moet worden toegekend. Verder volgt uit artikel 12 lid 6 van het Dopingreglement dat eerder in een andere procedure niet-betwiste feiten, alsmede door de oordelende instantie vastgestelde feiten in beginsel als bewijs kunnen worden gebruikt in een dopingzaak.
 - Naar het oordeel van de Commissie van Beroep heeft de Tuchtcommissie terecht geoordeeld dat er geen enkele reden is om te twifelen aan de geloofwaardigheid en/of juistheid van de door afgelegde verklaringen. heeft telkens consistent en eenduidig verklaard, waarbij de door haar afgelegde verklaringen steun vinden in het overige bewijsmateriaal. De Commissie van Beroep verwijst daartoe in het bijzonder naar de aantekeningen op het dopingcontroleformulier en de door in het kader van de behandeling van zijn tuchtzaak afgelegde verklaring, welke verklaring overeenstemt met de door afgelegde verklaringen.
 - Daar komt bij dat in meerdere instanties (in ieder geval zowel in eerste als in tweede aanleg in de tuchtzaak tegen door de Tuchtcommissie respectievelijk de Commissie van Beroep) ten aanzien van de feiten is vastgesteld dat:
 - a. op 12 juli 2012 is ingeloot en aangewezen voor een dopingcontrole na een worstelwedstrijd in
 - b. na afloop van de wedstrijd werd benaderd door met de mededeling dat hij was geselecteerd voor een dopingcontrole;
 - c. daarvoor heeft verwezen naar zijn coach;
 - d. betrokkene de coach is van
 - e. betrokkene met heeft gesproken over de dopingcontrole;
 - f. betrokkene aan heeft aangegeven dat er in ieder geval op dat moment geen medewerking werd verleend aan de dopingcontrole;
 - g. het dopingcontroleformulier door betrokkene is ingevuld met “WEIGERT MEE TE WERken” en “COACH”, alsmede het dopingcontroleformulier heeft ondertekend met de valse naam: “.....!”;
 - h. de dopingcontrole uiteindelijk niet heeft ondergaan.
 - Deze in de tuchtzaak tegen vastgestelde feiten en omstandigheden heeft betrokkene niet, althans onvoldoende weersproken.
 - De Commissie van Beroep merkt daarbij op dat betrokkene wisselend heeft verklaard, met name over het punt of hij met heeft gesproken. De door betrokkene in een later stadium afgelegde verklaringen zijn niet te rijmen met de eerder door hem afgelegde verklaringen.

- Zo stelt betrokkene in zijn schriftelijke verklaring van 30 juli 2012 inzake enig contact tussen hem en het volgende:

“Ik ben nooit benaderd door iemand van de dopingcommissie!”

- In zijn schriftelijke verklaring van 1 augustus 2012 voegt betrokkene daaraan toe:

“..... heeft naar eigen zeggen de controlearts verwezen naar zijn coach omdat hij druk bezig was met de pers en de fans, daarna heeft hij naar achteren gewezen want daar in die omgeving heb ik ook moeten staan. Ik heb echter niemand gezien en wellicht hebben ze een ander persoon benaderd!”

- In afwijking van zijn verklaring van 1 augustus 2012 verklaart betrokkene op 19 oktober 2012:

“Ik dacht in eerste instantie niemand gezien te hebben, maar ik herinner me nu dat ik kort met een mevrouw heeft gesproken op de dag na de gewonnen wedstrijd in Suriname, dat zou mevrouw kunnen zijn. Midden in de drukte kwam die mevrouw op mij af met het verhaal dat er een dopingtest moest worden gedaan. Ik heb haar gezegd dat wij niet vooraf op de hoogte waren gesteld van een test, daarna heb ik haar niet meer gesproken.”

- In zijn verweerschrift van 10 december 2013 verklaart betrokkene vervolgens hij aan enkel heeft gezegd dat er op dat moment geen controle kon plaatsvinden en dat hij het als prioriteit zag om eerst rust en veiligheid voor zijn team te creëren.
- Blijkens het verslag van de mondelinge behandeling in eerste aanleg van onderhavige tuchtzaak heeft betrokkene over de vraag wat hij met heeft besproken verklaard:

“In antwoord op de vraag van de voorzitter waarover er toen gesproken is verwijst de heer naar zijn brief van 19 oktober. Hij kan zich niet herinneren of er over de controle van is gesproken.”

- Met de Tuchtcommissie is de Commissie van Beroep van oordeel dat genoegzaam is komen vast te staan dat betrokkene zich heeft voorgedaan als iemand die bevoegd was namens te beslissen over het verlenen van medewerking aan de dopingcontrole en in het verlengde daarvan aan zowel mondeling als schriftelijk (door aantekening op het dopingcontroleformulier) heeft aangegeven dat er geen medewerking werd verleend aan de dopingcontrole, alsmede het betreffende dopingcontroleformulier met een valse naam heeft ondertekend.
- Deze feiten, in onderling verband gezien, vallen onder de reikwijdte van de in artikel 7 lid 2 van het Dopingreglement genoemde gedragingen en zijn derhalve te kwalificeren als (een poging tot) manipulatie. De gedragingen vonden immers plaats binnen het bestek van de aanwijzing van voor de dopingcontrole. De enkele aanwijzing vormt op grond van artikel 1 lid 21 respectievelijk artikel 1 lid 22 van het Dopingreglement reeds een onderdeel van zowel de dopingcontrole als het dopingcontroleproces.
- Nu onweersproken vaststaat dat betrokkene behoort tot de kring van personen die artikel 7 van het Dopingreglement kan overtreden, is ook naar het oordeel van de Commissie van Beroep komen vast te staan dat de DA bewijs van overtreding van artikel 7 van het Dopingreglement heeft geleverd.
- Overigens anders dan de Tuchtcommissie van oordeel is, leidt het niet doorgaan van de dopingcontrole niet automatisch tot de conclusie dat er geen sprake kan zijn van manipuleren, maar hoogstens van een poging tot manipuleren. Zoals hiervoor al aan de orde gekomen, dient er namelijk steeds te worden beoordeeld of betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen zoals vermeld in artikel 7 lid 2 van het Dopingreglement. Daarbij geldt voor de gedraging als vermeld in artikel 7 lid 2 sub a van het Dopingreglement (enig deel van de dopingcontrole moet daadwerkelijk zijn aangepast) dat wel enig resultaat is vereist, wil er sprake zijn van manipulatie (heeft er geen aanpassing plaatsgevonden dan kan er nog wel sprake zijn van een poging tot manipulatie). Voor de gedragingen als omschreven in artikel 7 lid 2 sub b (het ongewenst invloed uitoefenen op enig deel van het dopingcontroleproces), sub c (het op onjuiste wijze mengen in het dopingcontroleproces) en sub e (het tegenwerken en/of misleiden van het dopingcontroleproces, alsmede het plegen van frauduleuze handelingen met betrekking tot dit proces) is echter geen resultaat vereist, wil er reeds sprake zijn van manipulatie.
- Gelet op het vorenstaande gaat het door betrokkene gevoerde verweer dat de Tuchtcommissie de feiten enkel heeft vastgesteld aan de hand van een telefonisch contact tussen en de Tuchtcommissie niet

op. Gelijk de grief dat niet is komen vast te staan dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van het Dopingreglement (in het bijzonder artikel 7) geen doel kan treffen.

7.3.3 Belang DA

- De volgende grief van betrokkene dat de DA geen belang zou hebben bij een veroordeling van betrokkene mist eveneens grondslag.
- Onweersproken heeft de DA gesteld dat de dopingcontrole plaatsvond in opdracht van SADA en dat het niet aan de DA is om aan te spreken op haar handelen tijdens de geplande dopingcontrole van Tot de taken en verantwoordelijkheden van de DA behoren wel het onderzoeken of sporters en begeleidend personeel – waartoe ook betrokkene behoort – zich schuldig maken aan dopingovertredingen. De DA heeft enkel belang bij een correcte toepassing en naleving van het Dopingreglement.

7.3.4 Strafmaat

- Ingevolge artikel 39 lid 2 van het Dopingreglement worden overtredingen van artikel 7 van het Dopingreglement bestraft met een uitsluiting voor de duur van twee jaar, tenzij door betrokkene is voldaan aan een van de in artikel 42, 43 en 44 van het Dopingreglement bedoelde voorwaarden voor het reduceren van deze strafperiode.
- Anders dan betrokkene van oordeel is, stelt de Commissie van Beroep vast dat de Tuchtcommissie betrokkene niet de mogelijkheid heeft ontnomen van een beoordeling van de mate van schuld en de beoordeling of en in hoeverre er sprake is van afwezigheid van aanmerkelijke schuld.
- Zowel in eerste als in tweede aanleg heeft betrokkene op geen enkele wijze inzichtelijk willen maken in de redenen van zijn handelen en de daarvoor relevante feiten en omstandigheden. Betrokkene komt niet verder dan de blote stelling, dat het niet doorgaan van de dopingcontrole niet te wijten is aan en betrokkene met zich brengt, dat er geen aanmerkelijke schuld aan de zijde van betrokkene bestaat. Echter, zoals hiervoor al uitgebreid aan de orde is gekomen, heeft ook de Commissie van Beroep vastgesteld dat betrokkene opzettelijk artikel 7 van het Dopingreglement heeft overtreden. Van afwezigheid van aanmerkelijke schuld is de Commissie van Beroep dan ook niets gebleken.
- De Tuchtcommissie heeft derhalve terecht geconcludeerd dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een reductie van de standaardperiode van uitsluiting.

7.3.5 Kostenveroordeling

- Nu het beroep ongegrond is verklaard, bepaalt de Commissie van Beroep dat – onder verwijzing naar artikel 16 lid 12 van het Tuchtreglement Dopingzaken – de aan de behandeling van deze zaak, zowel in eerste als in tweede aanleg, verbonden kosten ten laste van betrokkene worden gebracht. De kosten bestaan onder meer uit de kosten van zaalhuur in eerste aanleg, bijstand van de ambtelijk en juridisch secretaris in eerste en tweede aanleg en belopen in totaal een bedrag van € 2.097,- (in eerste aanleg € 1.364,- en in tweede aanleg € 733,-).
- Ter beperking van de kosten heeft de Commissie van Beroep op verzoek van betrokkene, nadat de DA daartegen geen bezwaar had, de mondelinge behandeling verplaatst naar ten kantore van mr. Dientengevolge behoeften in tweede aanleg geen kosten voor zaalhuur te worden gemaakt.
- Voor zover betrokkene kosten heeft gemaakt in het kader van diens verdediging, komen deze voor zijn eigen rekening.

8. **Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep**

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op dit beroep zijn de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Arnhem, 24 april 2014

mr. drs. M.A. Fierstra
(kamervoorzitter)

mr. K. Meijer
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: